

АБОНАМЕНТЪ:

За България, за 6 м.—7 л.

За странство за 6 м.—14 л.

Единъ брой 10 ст.

ВЪСТНИКЪ ДОБРУДЖА

ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ НА

Милион помодълникъ, сръда и петъкъ

ОБЯВЛЕНИЯ:

На IV стр. 15 ст. на кв. ом.

Адресъ:

Дирекция на в. „Добруджа“
гр. Бабадагъ.

че се връщ. назадъ

Градската библиотека

Равноправностъ и взаимностъ. — Новата германска офанзива. — Положението въ Украйна. — Политика на колективизация. — Прѣгледъ на пресата. — Договора за мира между Централния съюзъ и Ромѣния. — Вчера и Утрѣ. — Волята на добруджанското население. — Изъ Ромѣния. — Изъ чужбина. — Хроника. — Мартирологъ и пр.

Равноправностъ и взаимностъ.

Отъ няколко дни въ България гостува подпредседателъ на германския Райхстагъ г. Пааше. Миналия четвъртъкъ, по покана на българското дружество за културно-економическо обличение съ Германия, той е държалъ въ народния театъръ сказка на темата „економическитѣ отвошения прѣвъ войната“. Политикъ и бляжигъ економистъ, г. Пааше не е пропусналъ да засѣгне някои политически въпроси, които сж злобата на деня. Важното е, че той се е оказалъ по всичко въ една положителна смисълъ. А това е крачка напредъ.

Съ своите добри прѣмисли масли, г. Пааше е националн болното мѣсто въ нашата народна душа; съ свойствената си оржичностъ въ изречи, той се е помжчихъ да дезавуира безразсѣднитѣ политизи. Неговите думи за взаимомощта между съюзницитѣ, докато трае войната и следъ войната сж една речта, която ний не веднѣжъ сме изнасяли на общото това мѣсто. И, когато заговорва той на тая тема, гаче ли разумно иска да хвърли укора тамъ, кадетъ и ний памираме, че заслужено трябва да падне. г. Пааше най-малко насъ може и иска да визира въ лица на взаимностъ. Той е вече на върха на своята несъкрушимостъ, когато заговорва за равенство между съюзницитѣ. Тукъ той се проявява, като психологъ, който добръ е проникналъ въ народната душа на българина въ тия мъчителни моменти.

Българскиятъ народъ е малкъ, но по природата той е ооводолюбивъ до болезненостъ. Не сме богати и не ламтимъ за богатства, обаче кониземъ за правда, политическо равенство и свобода. Нашето законодателство дава най-широка свобода за приложение на чуждите капитали и техника, но натрапчивостъ не търпимъ. Върху тия принципи се е и обосновавала нашата държавна политика. Сжщита народни качества ний проявихме въ Брестъ-Литовскъ, обаче въ Букурещъ останахме излъгани. Тамъ се забравиха принципитѣ на равноправността и взаимността и нашитѣ искания се прѣкараха прѣвъ иглена ушя. Сжщото не стана и съ нашитѣ съюзници, които пазлниха своитѣ дипломатически пакки съ економическо-стопански и правни концесии. А намъ, на българитѣ отъ сѣверна Добруджа, даже се основи правото на самоопредѣление. За обединението ни съ оная България, която е равенъ членъ отъ четворния съюзъ, се поставиха „прѣдпоставки“. България не била сключила договоръ съ съюза прѣвъ 1915 година за нашия роденъ край! А защо сжщото не се каза и за широкитѣ стопански, економически и правни облаги по Букурещкия миръ? Уговорени ли бяха тѣ въ междусъюзнитѣ договори?

Тукъ не се сирѣ историята. Турция, въ името на какъви езимерия естествени права, подига претенция за руската флота, за Кримъ, за Кавказъ. А за сѣверна Добруджа въ рѣчь повече; компенсации и ящо друго.

Не сме ли въ пълното си право да запитаме: това ли е взаимомощъ и равноправностъ между съюзнитѣ държави? Ето каде ний сжгаме въпроса, защото тия думи за насъ останаха до сега съ празна смисълъ. Нужно е лѣщо повече, за да се разберемъ по-добрь. Фразитѣ вече не сж достатъчни. А това лѣщо повече се изразява отъ една дума — дѣла. Тогава и ний ще кажемъ, че четворния съюзъ се основава върху равноправността и взаимомощта на контрагентитѣ.

Положението на бойнитѣ фронтове.

Вюлетинъ отъ Шаба на Дѣйствующата армия за 29 май 1918 г.

Македонски фронтъ. Западно отъ Охридското езеро успѣхъ за насъ патрулни схватки. Източно отъ Черпа при Търнава, южно отъ Добро поле и въ Мъгленско усилена сѣверна дѣйностъ. Наша и неприятелска артилерийска стрѣла по фронта на гърците — южно отъ Хума, сѣверно отъ Люмника и при Албекъ Махле днесъ отъ оутривѣта сѣ поднови съ значително ожесточение. Нашата артилерия отговори южно и обстрѣла успѣшно забѣлжави натрупания на дѣхотни части въ грцкитѣ окопи. При с. Мачуково източно отъ Вардара, отъ дѣвѣтъ страни силна артилерийска стрѣла. Следъ двудневна артилерийска подготовка, английската пѣхота се опита да заеме частъ отъ нашитѣ позиции. Южно отъ Дойранъ, по следъ кратка рѣжованска борба бѣше напълно отбита. Неприятелски авиатори хвърлиха бомби по една наша военна болница въ Одринъ.

Съюзническитѣ свѣдения.

Западенъ воененъ театръ. Германско официално съобщение. Французитѣ частични атаки, южно отъ Иперъ, бидоха осуетени.

Западно отъ Монть-Ладне, неприятелъ навлѣзе въ Катинъ.

Армийтъ на Генералитѣ фонъ Беловъ, фонъ Рьонъ и германски прѣстоноаслѣдникъ продължиха вчера победоносно атакитѣ си. Идицитѣ бѣроа французки и английски резерви на помощъ, бидоха отблъснати. По южната частъ на фронта дивизиитѣ на генералъ Ларимъ, следъ като отблъснаха французкитѣ контра-атаки, заеха гребена Терни—Сорпи и височинитѣ сѣверо-източно отъ Соасонъ. Следъ силепъ бой войсковитѣ части на генералъ Витуръ омижчиха съпротивлението на неприятеля по плоското възвишение на Конде. Фортъ Конде биде заетъ прѣвъ шурмъ. Зети сж сжщо и Врегни и Мисо. По южния фронтъ на р. р. Ена и Везелъ бидоха заети прѣвъ шурмъ височинитѣ западно отъ Сири. Корпуситѣ на генералитѣ фонъ Виндлеръ, фонъ Конта и фонъ Иметовъ прѣминаха р. Везелъ. Брезинъ и Тисинъ бидоха завладѣни. Ние се намираме по височинитѣ дожно отъ Везелъ. Войсковитѣ части на генералъ Изве заеха височинитѣ сѣверо-източно отъ Пруини. Засти сж сжщо и Вилеръ-Френко и Курси. Боеветѣ се водятъ за височинитѣ при Тиери. При и между Соасонъ и Реймсъ, постигнахме нови успѣхи.

До сега ние взехме 25,000 апаго-французи въ плѣнъ, между които единъ французки и единъ английски генерали.

Вѣрѣка промѣливото врѣме, нашитѣ авиаторски сили обстрѣлватъ неприятеля съ бомбенъ и картеченъ огънь и охраняватъ непрѣкъснатото настѣпление на нашитѣ части.

Италияноски фронтъ. Боеветѣ въ областта на Тонакъ се оживиха вчера наново. При Монтецело, двѣ италияноски силни атаки, поддрѣпени отъ силепъ артилерийски и минохвъргаченъ огънь, бидоха осуетени. Силниятъ неприятелски артилерийски огънь сръщу нашитѣ позиции по долното течение на р. Пиаве — продължава.

Вчера при Дурацо ние свалихме два англ. самолета.

Турски фронтъ. Цариградъ. На кавказкия фронтъ, източно и юго-източно отъ Подъ, армейски войскови части прѣдприеха силни атаки сръщу нашитѣ позиции, които ние успѣшно отбихме.

Неприятелски съобщения

Парижъ. Боятъ се засили особено въ областта на Соасонъ. Следъ една блестяща съпротива и боеве изъ улицитѣ, които продължиха нѣколко часа, ние успѣхме да запазимъ западнитѣ крайнини на града. Юго-източно отъ Соасонъ, боеветѣ продължаватъ успѣшно за насъ, до като въ областта на Луцели, сѣверно отъ Турбеноа, ние бѣхме принудени да отстъпимъ подъ силния натискъ на германцитѣ. Още по-найтѣжко, наши и английски части заеха позиции по линията Вюахе—Савини—Тилуа.

Положението въ Украйна.

Кабинетътъ на Хетемана не е и до днесъ окончателно съставенъ. Въ него участвуватъ кадетитѣ, октобрититѣ и рускитѣ монархисти. Кадетитѣ сж най-блѣзата група въ кабинета. Тѣхната дѣйностъ по организирането на украинската държава се състои въ това, че прѣвъ юлий 1917 год. тѣхнитѣ представители въ радата бѣха отзовани, понеже кадетитѣ не признаха самостоятелността на Украйна. Въ Москва тѣ прѣвъзгласиха украинци за извънни и не приятели на Русия, работници въ услуга на Германия и поискаха отъ Керенски арестуването за централната, рада и украинско правителство. Прѣвъ врѣме на германски походъ, кадетитѣ сжко агитираха противъ германцитѣ. Конгресътъ на кадетитѣ въ Украйна заяви, че по тактически съображения не взема решение за обединение на всички руски зѣми, но е изказа руския езикъ да бѣде държавенъ езикъ за Украйна. Кадетитѣ сж най-блѣзата група въ кабинетъ. Къво може да се каже за октобрититѣ и дѣспитѣ?

За ориентирването на новия кабинетъ къмъ Русия, говоритѣ сж дѣлитѣ факти: в. „Одеския новости“ дава едно интервю съ г. Д. Райхертъ, който е игралъ голѣми роли въ така нарѣченихъ „селски конгресъ“. Той мисли, че кандидатитѣ за кабинета трябва да се избиратъ изъ оазисъ сръди, които притежаватъ силата въ Украйна. Въ политическитѣ свѣдѣния ориентировката къмъ Русия изпѣкна ясно; отъ факта, че Зелухинъ, единъ отъ водителитѣ партитѣ на самостоятелността, влиза въ кабинета, не трябва да се заключаватъ че политиката на украински кабинетъ се стрѣми самостоятелностъ. В. „Южний Рабочи“ съобщава, че групата на дѣлбнитѣ землевладѣлци се е прѣдставлявала въ конгреса отъ полски и руски едри землевладѣлци. Тѣй че на одеския конгресъ е билъ прѣдставенъ и полския народъ!

Новото правителство поведе остра борба противъ украинството. Много украински вѣстници сж били сѣрпени. Миритѣ за това сж съобщени на нѣмски.

Украинскиятъ конгресъ, който бѣ свиканъ за 12 т. м. е забравенъ. За него още на 10-й бѣха пристигнали повече отъ 4000 чѣвѣка. Много отъ членовѣтъ му сж арестувани. Много украинци, които до сега сж заемали видни длѣжности въ Полтава, Харковъ и Киевъ сж арестувани. Украинскиятъ езикъ щѣ се употребява като неофициаленъ, когато цѣкъ рускитѣ ще играе главна роль.

Новото правителство е разрѣшило негласно свикването на монархически конгресъ въ Одеса, който да изработи програмата за възстановяването на стария царизмъ. Правитѣ се приготвяния и за свикване на единъ конгресъ на всички руски вѣстотѣ, който ще има за дѣйсвенъ редъ обединението на всички руски провинции въ едно цѣло. Чиновницитѣ на сегашния кабинетъ сж всички стари царски служители. Така напр. князъ Чертомиски е назначенъ за комисаръ въ Киевъ. Той, при руската скупщина на Галиции прѣвъ 1915 год., бѣ руски генералъ-губернаторъ въ Тарнополь. Паролата, сѣдѣвателно, с: Русия! Но не революционна Русия, а царска. Всички съобщения за настрѣснотото вѣрѣдъ народа показватъ, че положението е заплашително. (В. „Vorwärts“).

Д. Политиката на колебание.

Барон Вурянц — първият министър на Австро-Унгарската монархия, при пребиваването си в София, заявил на софийския кореспондент на „N. F. Presse“, че кондимионният въпрос в Добруджа бил само един промислов, който сигурно ще бъде разрешен в полза на България. „Нужно било само търпение. Германският секретар на външните дѣла, фон Кюлман, заявил само преди членовете на Берлинската търговска камара, че цѣлата на германската политика била „България да получи цѣла Добруджа“. Нужно било само да се измислят спорове между Турция и България, което щѣло да се постигне „без съмнѣние“.

Но знаемъ още колко време трѣбва да се търпи и кога ще се разреши съмнѣнието съ дѣла, но фактът е, че балканската проблема се указва една корана хапка и за дипломатическото изкуство на централните сили. Когато прѣз изтеклата зима Граф Хертлинг спорѣше съ Уилсон, той не засѣгна тази проблема. Едва следъ като българският печат издигна гласъ срѣщу изключването на германската политика балканскитѣ въпроси, германският печат запълна многотоцината въ рѣчта на канцлера, като възложи по важнитѣ работи на Австро-Унгария. А когато заговори графъ Черини, той засѣгна само Сърбия. Трѣбваше да се събератъ делегатитѣ за миръ въ Букурещъ, за да се прѣдизвика, както Австро-Унгария, така и Германия да заговорятъ и по трѣнливия балкански въпрос. Но тѣ заговориха тѣ, че въистото да се направи крачка напредъ въ уреждането на балканитѣ, като се взематъ прѣдъ видъ резултатитѣ отъ военнитѣ дѣйствия, съ букурещкия миръ въпроса се повърна на онази степен, на която го бѣ оставило врѣмето прѣди нашата намѣса въ войната.

Сегашнитѣ извѣстия на Баронъ Вурянц и фонъ Кюлманъ не допринасятъ нищо ново за разрешението му. Тѣ са единъ лишенъ баластъ, подобенъ на оня, който бѣ се натрупалъ прѣди сключването на мира. Защо се припорочва търпение, когато имаме врѣме да се начертаятъ главнитѣ линии на бъдещата балканска физиономия много отдавна? Ако сключения въ 1913 г. съ Турция договоръ сега се наруши съ съгласието на Германия, неговата гарантка, каква сигурностъ има, че утрѣ и новиятъ договоръ няма да се наруши и по такъвъ начинъ балканскитѣ въпроси въистото да се разрешатъ, нѣма да се обърнатъ въ единъ особенъ „кризисъ“. Най-послѣ, ако, както твърди и фонъ Кюлманъ, спорътъ е между Турция и България, защо Германия и Австро-Унгария искатъ да наложатъ извѣстни тяжести на България за отстъпването на своитѣ дѣлове?

Спорътъ за съвѣрна Добруджа съ германскитѣ и австро-унгарски претенции не е само споръ между Турция и България, а съюзенъ. Германската политика, ако има за цѣль да го разреши, трѣбва прѣдъ всичко, да го опростотвори. Тукъ нѣма мѣсто за двоитѣ мѣние: или България ще бъде балканската държава, която ще държи балканскитѣ дѣла въ и за съюза, или пъкъ Турция ще получи Одринъ, за смѣтка

на съюзническитѣ Балкани. Сегашното становище, обаче, което германската политика държи по балканскитѣ работи, много наподобява стиховетѣ на безсмиртния Хайне: „Дѣй думи въ моятъ гърди, ахъ...“. Едната подхранва турскитѣ желаниа за неотстъпчивост, другата е „наклонна“ да закрѣпи България на Балкана, следъ като я привърже здраво за себе си по методата на „компенсациитѣ“. А тази двойственост не внася никаква водрица въ насъ, както не внесе такава и подписването на сѣния букурещкия миръ.

ПРЕГЛЕДЪ НА ПРЕСАТА.

„ARBEITER ZEITUNG“. Въ Брѣстъ литовския миръ Финландия, Курландия, Литва, Полша и Украйна бѣха откъснати отъ руската империя. Напротивъ, Естландия и Ливландия въ сѣния миръ останаха въ състава на Русия. Мирътъ даде на Германия само правото да задържи въ тѣзи страни „германски полицейски части“ само докато се възстанови държавния редъ, значи, правото само на врѣмenna окупация. Че Ливландия и Естландия оставатъ като части отъ Русия, германското правителство изрично заяви и въ Райхстага. Обаче, прѣди нѣколко дни секретариятъ на външнитѣ дѣла въ Берлинъ съобщилъ на руския посланикъ Иофе рѣшението на землевладѣлицитѣ въ Естландия и Ливландия „да се отдѣлятъ тѣлитѣ страни формално отъ Русия“, и поискалъ отъ руското правителство да признае официално това рѣшение, понаже то съответствувало на провъзгласеното отъ Русия право на народитѣ да се самоопредѣлятъ.

„Nord. Allg. Zeitung“. Цѣла Германия слѣди съ пълно напрежение извѣстията отъ фронта и вънаги си постави въпроса „Защо е така пауза въ офанзивата“. (Несимпатитѣ съ своитѣ съмнѣния въ народната сила и съ своята безхарактерностъ са изгубили всѣкава вѣра въ побѣдата, но годината частъ отъ нация народъ не мисли така; той вѣрва въ своя Хинденбургъ и въ непоколебимата воля на нашата храбра армия. Народа знае, че паузата на западния фронтъ не е слабост, но голѣми прѣимущества. Тази пауза се дължи на подготовката на нашитѣ бойни дивизии за нови удари и за упражненіе въ бойнитѣ методи, а заедно съ това и за намалването на голѣмитѣ гърбави загуби, които иначе бихме дали. Отъ хода на военнитѣ дѣйствия се знае, че тази пауза не е прѣдизвикана отъ неприятеля, но че се дължи изключително на плана на наше главно командване. Врѣмето работи за насъ и само за насъ, когато пѣкъ нашитѣ противници не трѣбва да губатъ ни денъ, ни часъ. И тѣ отъ три седмици жертвуватъ прѣсни дивизии, за да се защитятъ на заплашения фронтъ, за да отбиятъ нашата побѣдоносенъ походъ и съ частиченъ успѣхъ да възвѣрнатъ довѣрието у своитѣ народи, но това не имъ удава.

ВЧЕРА И УТРЕ

(Майски сънъ).

На сънъ прѣдприемамъ едно разузнавателно пътуване изъ Добруджа. Зима широка, свѣтъ разенъ. А наредъ, една отъ друга по-разнообразни. Цѣлъ калѣдескопъ. Следи съ интересъ всѣкога занѣто такава простота на дѣла, ще имамъ другъ пъкъ случай да наблюдавамъ.

Влизамъ въ хубавото българско село М. Прѣдъ менъ се изправи мой старъ приятелъ дѣдо Иванъ, който веднага ме отрупа съ въпроси за новини отъ гр. К. Изморетъ и азъ настроенъ, га че ли ме настѣпа по мазола. „Остави политиката, за нея нѣма други голѣми хора да се грижатъ, ама кажи ми, какъ

е хала на нашитѣ“. Сѣнашъ че туритѣ прѣста си на ратата му. „А бе тя нашата се видѣла тукъ, но кажи, няма ли нѣкъдѣ изъ Българийката нѣкое кѣтче за насъ, та и ний да разберемъ, че свѣтъ свѣтуваме. Остави, но на моя умъ съ и нѣмцѣтъ отъ о. К. които са законили да се изселватъ къмъ България. Останахъ изуменъ. „Ний ви освободихме, а ний сте замислили да се изселвате, и тая хубави!“

Дѣдо Иванъ почна да ме кантардисва, че работата не била чѣкъ проста, както си я прѣдставявамъ. На, тукъ нормиратъ цѣнитѣ на всичко, за свободна търговия и лѣсъ не може да става. Вълната купуватъ по 3 лв. кгр. Остави цѣнитѣ, ами се готви, че намъ вълна не щѣли да оставятъ, а смѣтатъ, като пшеница. Ужъ война водѣхме, я! Кокошкитѣ купуватъ по 2 лв., а яйцата по 10 ст. и ни каратъ, ако кокошкитѣ не оиятъ, ний да снасяме въмото тѣхъ, но да наваксамъ цѣнолото. Хората водятъ тѣнка омѣтка, не е шѣга. Колкото кокошки имашъ, толкова яйца носятъ на депъ. Рогатитѣ ни добитѣкъ купуватъ по 1-20 лв. живо тѣгло, агнетата по 85 ст., млѣкото по 40 стот., а пѣкъ газѣта ни продаватъ по 60 ст., солѣта по 70 ст. и то въ злато-ефективъ. На, оня денъ взеха отъ близкото село Г. 80 вола и ги продадоха на юстен-джанския касабия, Драгонъ, ли се казваще, Драгонъ-пуло ли, изумилъ съмъ се, та не помня, а той крѣтосалъ крака на дюкана си и продава ли, продава — месото по 6 лв. кгр. Ама пѣе кажебъ, намѣратъ му врѣмето. Прѣзъ си годинитѣ са такава, кой както наѣри, тѣй и кара, но все трѣбва каратъ да има. Единъ волъ тегли да рѣчемъ 200 кгр. На Драгонъ той коштува по 1-20 лв., ни по-вече ни по-малко, цѣна 240 лева. Кожата струва 200 лева, а ако изкара него — месо 150 килограма по 6 лева килограма, направи му смѣтката. Отъ една овца 6 кожи. Та всичко тѣй върви та дѣва. А по нататѣкъ не е като у насъ. Добитѣкъ се реквизира по 1-70 лв. живо тѣгло, а месото се продава по 3 лева. Млѣкото струва 1 левъ. Яйцата 30—40 ст., вълната 10—15 лева, кокошката 5—6 лева. За всичко сѣжно се плаща, ама и сѣжничко се продава, та има генимъ. Тукъ взематъ не плащатъ, вземаме, окубятъ. Оня денъ прѣкочиха въ нашето село двама нѣмци отъ с. о. А. и Ч. и не могатъ да се нахвалатъ. А тукъ — кучешки животъ!“

Току що бѣхъ се разчувствуваамъ и нѣкой блѣна вратата на стаята ми. Отварямъ съливко очи и виждамъ моя приятелъ Криво. „Стана скоро, важна новина, изъ града новъ животъ!“ Обличамъ се набѣрво и двамата се помѣваме изъ пращнитѣ улици на гр. Б. Шарена войска, шарени флагове по всички учреждения, а народа удърманъ. Барабана нѣкъдѣ бие. Замисляме се да чуемъ. Слушаме, а не разбираме. Нейсе, дойде редъ и до нашия езикъ. „Работата съ свѣтъ проста; бѣрзатъ да разгласятъ новитѣ норми рани цѣни: рогатитѣ добитѣкъ ще се продава по 1-20 лв. живо тѣгло, агнетата по 85 ст., вълната по 3 лева, яйцата ще се купуватъ по 10 ст., кокошкитѣ по 2 лева, млѣкото по 40 ст. и т. н. Спомнямъ се сънѣтъ и разговора съ дѣдо Иванъ. Забравихъ да питамъ, дали ще каратъ хората да носятъ яйца, въмото кокошкитѣ. Не чухъ нищо и за солѣта и газѣта. Но право да си кажа, хареса ми; мина ми прѣзъ ума, че ще идемъ естия яйца, млѣко, месо и ще купуваме евтини дрѣхы. Па що си имаме и тупѣ брати Михо, за да услужватъ на селенитѣ и прѣкупуватъ продуктитѣ имъ. Нали са прости хора, трѣбва други да въртятъ тая тѣнка работа. На пътя не са учили и Отто — Олендорфъ. Тѣ да му мислятъ, и безъ това съ и запанали; на насъ да е добри

Сега, чакъ разбрахъ, какво нѣщо било кондоминиумъ по Букурещкия миръ. А пъкъ азъ си балсамъ главата изъ рѣчници и енциклопедии! То бѣло много проста работа: да дерешъ отъ една овца 6 кожи.

Договора за мира между централния съюзъ и Ромъния.

(4)

Българо-ромънски стопански договоръ.

За уреждане на бъдещитѣ стопански отношения и на желѣзнопѣжнитѣ сношения между България и Ромъния, между двѣтъ страни е сключенъ единъ специаленъ договоръ отъ 15 члена, подраздѣлени на 3 глави.

Глава I, състояща се отъ 4 члена се занимава съ общестопанскитѣ отношения.

Чл. 1 констатира че се прѣустановява всѣкаво враждебно дѣйствие между двѣтъ страни въ областта на стопанството и финанситѣ. Тѣ се задължаватъ да не взематъ за въ бъдеще никакво участие въ подобни враждебни дѣйствия и да попрѣчатъ съ всички срѣдства на подобни дѣйствия. По възможностъ странитѣ се задължаватъ, както за прѣходното врѣме следъ войната, така и за по-послѣ, да избѣгватъ възбуждането на по-високи мѣта.

Чл. 2 прѣдвизжда случаятъ за стоки, произхождащи отъ България и Ромъния, нахождащи се сега въ неутрални страни, и върху които съществува запрѣщение се прѣмисхва.

Съ чл. 3, всички прѣдимства, които една отъ странитѣ е дала на друга държава прѣзъ врѣме на войната, чрѣзъ концесии или чрѣзъ други държавни мѣроприятия, или се отнѣматъ, се простиратъ и върху другата договаряща страна. Исклучаватъ

се, обаче, съ чл. 4 обилитѣ, които договорищитѣ страни би отстъпили на събѣдни ней държави въ една зона отъ 15 км. отъ границитѣ си.

Глава II въ 6 члена се занимава съ постановления за търговията и корабоплаването. Договорищитѣ страни се задължаватъ въ срокъ отъ една година отъ общия миръ да сключатъ новъ митнически договоръ въз основа на клаузата на най-благоприятствуваната държава (чл. 5 и 6).

Транспортитѣ съ кораби и ползуванieto отъ всички пристанища става съ еднакви права, и съ правата на най-благоприятствуваната държава, за корабитѣ на които и да било отъ договорищитѣ страни въ пристанищата на другата. Исклучение се прави, обаче относително ползуванieto отъ субвенции или гаранции които съществуватъ, или които една отъ странитѣ би дала на своята търговска флота. Горнитѣ постановления не се отнасятъ и до морския набатажъ, както и до малкия рѣченъ набатажъ.

Съ чл. 8 се прокарва принципа, че по желѣзопѣжнитѣ линии на двѣтъ договорищитѣ страни не ще се прави никаква разлика на подайщитѣ имъ по отношение на тарифитѣ, такситѣ, врѣмето и начина на експедирането. При опредѣляне тарифитѣ за локалитѣ прѣвози на стоки, двѣтъ страни си запазватъ пълна свобода, докато за прѣвоза на стоки между двѣтъ страни или на транзитъ тарифитѣ ще се образуватъ въз основа на клаузата на най-благоприятствуваната страна.

Съ чл. 9, Ромъния отстъпва на България всички права, привилегии и облаги, които тя е дала на Германия и Австро-Унгария чрѣзъ измѣнената и до-

пълненията на досегашнитѣ имъ митнически, търговски и корабоплавателни договори, конвенции и протоколи, включително и допълнителнитѣ договори къмъ сегашния миренъ договоръ.

Новитѣ търговски митнически и корабостроителенъ договори които ще се сключатъ между България и Ромъния, трѣбва да траятъ до 31 декември 1930 г. а до тѣхното сключване ще бъдатъ ръководящи постановленията на този договоръ.

Глава III съдържа относително пощенскитѣ, телеграфнитѣ и телефоннитѣ съобщения. Пощенскитѣ сношения ще се възстановятъ веднага следъ ратификацията на договора въз основа на всемирната пощенска конвенция, като по взаимна спогодба се опредѣлятъ и пунктотѣ, гдѣто ще става размяна на телеграмнитѣ (чл. XI). Същитѣ нѣщо е прѣдвидено и въ чл. XII за телеграфнитѣ съобщения че се възстановяватъ веднага, върху базата на Международната телеграфна конвенция. За тая цѣль ще се възстановятъ съобщенията прѣзъ Русе—Гюргево и прѣзъ Видинъ—Калафатъ.

Договорищитѣ страни си запазватъ правото да постигнатъ особено споразумѣние за установяване на безплатно телеграфно съобщение между братовитѣ станции, паракоситѣ и аеропланитѣ на двѣтъ страни (чл. XIII).

Възстановяването на телефоннитѣ съобщения е постановено за по-късно (чл. 14). Уговорено е и възвѣдането на чекова служба, но датата за нейното възвѣдане е оставена ошѣко за по-късно (чл. 15).

(Слѣдва)

ВОЛЯТА НА ДОБРУДЖАНСКОТО НАСЕЛЕНИЕ

СОФИЯ.

НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО ЦАРЯ

Днес тук стават най-големи тържества по случай празника на равнопоставителите Кирил и Методий. Мало и голямо взема участие въ тях и се радва на славната свобода, която се дължи на Ваше Величество. Като поднасяме на Ваше Величество най-сърдечните поздравления на празнуващото население от Бабадаг, позволяваме си да бъдем изразители на неговото желание: една България, едно пълно обединение на цял български народ от Дунав до Бяло море, от Охрид до Черно море — под Вашия скиптер.

Прѣсед. на Бабадашкия народ. съвѣтъ: Ив. Жековъ
Секретаръ: Ст. Морозъ.

Мѣстниятъ народенъ комитетъ и жителитъ на село Медантъ-кой, исакаенско, празнувайки днесъ всенародния празникъ на родната просвѣта, който свързва всички българи и ги кара да се чувстватъ като една душа, съ огорчение гледа на сторената спрямо добруджанското население отъ сѣверна Добруджа неправда въ Букурещъ. Мирниятъ букурещки договоръ е едно отрицание на нашето право за национално самоопредѣлене, тържествено прокламирано въ бабадашкия народенъ съборъ.

Увѣрени сме, че българскиятъ народъ ще ни подкрѣпи въ борбата за пълното ни обединение съ общото отечество — България до устието на Дунава. Живѣемъ съ заветитъ на славнитъ герои, които съ кръвта си оросиха нашитъ родни поли и освятиха свободата ни, издигаме прѣдъ отѣцитъ на Вашия съвѣтъ царски тронъ мощенъ гласъ на протестъ противъ изкуствено създадения кондоминиумъ. Молимъ Вашето Височайше застъпване за по-скорошното ни присъединяване къмъ майка България.

Прѣдатель: Ст. Пеневъ.

Секретаръ: Юр. Великовъ.

Населението отъ селата Налбантъ и Тръстеникъ — бабадашка околия, празнувайки днесъ паметта на първитъ български учители, които съ турци начало на българското духовно обединение, заедно съ радостта, която изпитваше въ днешния моментъ, че сме свободни отъ грозното ромъско потисничество, поднасяйки топла молитва къмъ прѣстола на всѣмъния за дълго царуване надъ обединена България, осмѣляваме се, Ваше Величество, да изразимъ прѣдъ Васъ нашата горчива измама, дѣто не се осажестви нашия идеалъ, нашия безъ стѣснения стремежъ — обединение съ цѣлокупното отечество, постигнатъ съ кръвта на хиляди български храброци, на които се покланяме прѣдъ прага. Молимъ Вашето застъпничество за по-скорошното сричане на този признакъ — кондоминиума и приемането ни подъ скиптера на Ваше Величество и обединена България.

За населението: Енчо С. Доневъ.

Чествувайки славната паметъ на великитъ български просвѣтител и учители Св. Кирилъ и Методий, ние, добруджанскитъ българи отъ с. Саригъ-голъ, тулчанска околия, поздравяваме съ всѣмъното си сърдце въ лицето на Ваше Величество, Великия Вожда на доблестния български народъ. Нашата голяма радостъ обаче, въ деня на българската просвѣта, която свързва сърцата на всички българи се затъмнява прѣдъ присѣмненъ за черпата неправда извършена надъ насъ недавна въ Букурещъ. Мирния Букурещки договоръ за насъ е едно отрицание на нашето право за самоопредѣлене, тържествено прокламирано въ паметния народенъ съборъ въ Бабадагъ. Разчитаме на царствената подкрѣпа и безотчетното мощно влияние на Ваше Величество за обединението ни до устието на Дунава къмъ общото ни отечество — България.

Прѣсед. на мѣстния комитетъ: Н. Доброджановъ.

Мѣстниятъ народенъ добруджански комитетъ въ с. Кавгаджи, коджелашка околия, по случай празнуванетоъ всенародния празникъ на българската просвѣта, поднасяме Вамъ и на храброто Ви войнство, Ваше Величество, нашитъ най-сърдечни поздравии и благодарности, за дѣто Вий не пощадохте храбрата си армия и я хвърлитъ противъ нашата отъ 38 год. потисница — коварна Ромъния и ни дадохте днешната свобода.

Но като виждаме, че нашия идеалъ биде изтѣрванъ съ букурещкия миръ, като ни се отне правото на самоопредѣлене, позволяваме си да издигнемъ своя гласъ на недоволство отъ създадения кондоминиумъ, и най-покорно молимъ обединението на родната ни до устието на р. Дунавъ къмъ общото отечество — България, подъ Вашия скиптеръ. Сме на Ваше Величество, покорни поданици.

Прѣдатель: Иванъ Георгиевъ.

Секретаръ: Желю Петковъ.

СОФИЯ.

МИНИСТЪРЪ ПРЕДСЕДАТЕЛЮ,

По случай чествуване паметта на равнопоставителите Кирилъ и Методий, населението отъ Бабадагъ Ви поздравява горещо и желае бѣлгаванитъ отъ всички българи идеалъ за обединението на българския народъ отъ всички краища да отане по-скоро фактъ свършенъ и закрѣпенъ. Едно е желанието на бабадашкото население, единъ е неговиятъ помыслъ: Добруджа къмъ България, Добруджа да се не дѣли и да се не поставятъ изкуствени граници за отѣжчване чадата на нашия роденъ катъ отъ Майка България. Облаци, що висъ надъ свободата на сѣверната половина отъ Добруджа, надънаме се подъ духа на Вашата твърда воля и подъ единодушието на добруджанци съ тѣхнитъ брати отъ отара България да се разсипе и възна изкуствена ограда на обединението ни до р. х. н. е.

Прѣдатель на Бабадашкия Д. Н. К-тъ: Ив. Жековъ
Секретаръ: Ст. Морозъ.

Мѣстниятъ Народенъ Добруджански Комитетъ въ с. Кавгаджи, Коджелашка околия, празнувайки днесъ тържествено празника на Св. Кирилъ и Методий, свързва въ едно цял български народъ, съ присърбие гледа, г-не Министре, на сторената, спрямо добруджанското население, неправда въ Букурещъ. Мирниятъ букурещки договоръ, въсто да ни олъе съ майка България, той и сега отрица неговото самоопредѣлене, тържествено прокламирано въ паметния народенъ съборъ въ Бабадагъ.

Ний не губимъ надеждата, разчитайки на Васъ и подкрѣпата на цѣл български народъ въ борбата, за пълното обединение на родната ни до устието на Дунава къмъ общото ни отечество — България. Като вѣримъ синовете на заветитъ на славнитъ герои, които съ кръвта си по роднитъ ни поли освѣтиха нашата свобода, ний протестираме противъ въкакъвъ изкуственъ кондоминиумъ и искаме да бъдемъ недѣлни отъ майка България.

Прѣдатель: Иванъ Георгиевъ.

Секретаръ: Желю Петковъ.

Мѣстниятъ народенъ комитетъ и жителитъ на село Медантъ-кой, Исакаенско, празнувайки днесъ всенародния празникъ на родната просвѣта, който свързва всички българи и ги кара да се чувстватъ като една душа, съ огорчение гледа на сторената спрямо добруджанското население отъ сѣверна Добруджа неправда въ Букурещъ. Мирниятъ букурещки договоръ е едно отрицание на нашето право за национално самоопредѣлене, тържествено прокламирано въ бабадашкия народенъ съборъ.

Увѣрени сме че българскиятъ народъ ще ни подкрѣпи въ борбата за пълното ни обединение съ общото отечество — България до устието на Дунава. Живѣемъ съ заветитъ на славнитъ герои, които съ кръвта си оросиха нашитъ родни поли и освятиха свободата ни, издигаме мощенъ гласъ на протестъ противъ изкуствено създадения кондоминиумъ. Искаме частъ по-скорошното ни присъединяване къмъ майка България.

Прѣдатель: Ст. Петевъ.

Секретаръ: Юрданъ Великовъ.

Мѣстниятъ Народенъ Комитетъ отъ с. Налбантъ и Тръстеникъ — бабадашка околия, празнувайки паметта на първитъ български просвѣтител, празникъ, който свързва и обединява всички българи въ едно и ги кара да се чувстватъ въ едно недѣлимо цѣло, съ горестъ на душата си гледа неправдата, извършена въ Букурещъ надъ Добруджа, неправда, която, е отрицание на нашето освобождение и присъединение къмъ цѣлокупното отечество, тържествено прокламирано отъ цѣлото население отъ Добруджа въ конгреса — Бабадагъ и потвърдено въ Вашата телеграма до комитета. Искаме сричане на прирака — кондоминиумъ безъ стѣснения и осажествяване завета на безбоя изгинали герои, заветъ който се носи отъ Бяло море до устието, на Дунава — обединение съ общото отечество. Издигаме мощния си протестъ противъ въкакъвъ кондоминиумъ. Искаме родно управление.

* Отъ комитета: Енчо Д. Стояновъ, Димитър Екимова и Ив. А. Стоевъ.

Мѣстниятъ народенъ комитетъ въ с. Карасуларъ, празнувайки днесъ празника на народната просвѣта който свързва всички българи, съ присърбие гледа на сторената отъ сѣверна Добруджа, неправда въ Букурещъ. Мирниятъ букурещки договоръ отнима нашето право за самоопредѣлене, тържествено прокламира новъ бабадашки народенъ съборъ. Нашитъ герои, разчитайки на общото желание на цѣл български народъ въ борбата за пълното обединение на родната ни до устието на Дунава къмъ общото ни отечество — България, пролѣ изобилна кръвъ по плоднитъ родни добруджански поли и съ единствената надежда и безпородно право, че цѣлокупна Добруджа ще остане наша, се биха храбро. Протестираме срещу въкакъвъ изкуственъ кондоминиумъ, искаме добруджанци да дишаме чрѣзъ дробовѣтъ на Майка България и само подъ българско управление.

Прѣдатель: Д. Райчевъ.

Секретаръ: Христовъ.

та ни обаче съ присърбие отъ надеждата че влюбения букурещки договоръ не е послѣдното рѣшение на съюзната дипломация и че надъ нашия измѣненъ край наново ще изгрѣе слънцето на истинската и пълна свобода.

Прѣдатель мѣстния комитетъ: Н. Добродневъ.

КЮСТЕНДИЛЪ.

ГЛАВНОКОМАНДУЮЩИЯ ДѢЙСТВ. АРМИЯ.

Господинъ Генералъ, като празнуваме днесъ по единъ най-тържественъ начинъ великитъ денъ на българската просвѣта, позволете, чрѣзъ васъ да изразимъ и нашата най-задушевна адмирация къмъ командваната отъ васъ славна българска армия и частно къмъ третата Армия съ войни командующъ, като виновница за нашето освобождение.

Слѣбците на славнитъ български герои, че ний, добруджанцитъ, хранимъ пълна вѣра, какво новата изкуствена граница, теглена до самия ни градъ Меджидие ще биде въ скоро време отмѣнена и ще остане само единъ дипломатически споменъ.

Прѣдатель: Митевъ.

Секретаръ: Г. П. Христовъ.

Мѣстниятъ народенъ комитетъ въ село Байрамъ Бунаръ, празнувайки днесъ всенародния празникъ на родната просвѣта, който свързва всички българи и ги кара да се чувстватъ като една душа, ви-соко протестираме противъ въкакъвъ изкуственъ кондоминиумъ, искаме да дишаме чрѣзъ дробовѣтъ на велика майка България и родно управление. Ний цѣнимъ прѣдъ кръвта за освобождението на Добруджа къмъ велика България, за насъ е скъпа кръвта на българския народъ.

Ето защо, казваме да живѣе славния български войникъ! Живѣйте, славни Генерале, дѣлото е велико.

Прѣдатель: Н. Мѣскаевъ.

Секретаръ: В. Н. Капраховъ.

Днесъ 24 май мѣстния народенъ комитетъ въ с. Алибей-кой, като празнуваме всенародния празникъ на родната просвѣта, моламъ вѣщающия да Ви дари добро здраве и дълъгъ животъ, за да командвате славната и храбра българска армия до окончателното привършване националното ни обединение.

Молимъ застъпничеството Ви за прѣмахване кондоминиума на сѣверна Добруджа и присъединяването ѝ къмъ майка България, като сме готови всяка минута да поставимъ подъ върховното Ви командване.

Прѣдатель: Ст. Николовъ.

Празнувайки днесъ тържествения празникъ на българската просвѣта съ св. Кирилъ и Методий, при отстранението на 38 год. ромъско потисничество, поднасяме Вамъ и на храброто българско войнство, г-не Генерале, нашитъ най-сърдечни поздравии и благодарности, за дѣто не пощадохте скъпитъ жертви на майка България и ни създадете днешното тържество. Но нека ни биде позволено да изкажемъ и болкитъ на сърдцето си за отрицанието на нашето самоопредѣлене на мирния букурещки договоръ, което най-тържествено е прокламирано въ паметния народенъ съборъ въ Бабадагъ.

Но въпреки, че сме поставени подъ въкакъвъ си кондоминиумъ, ний и днесъ още не губимъ надеждата г-не Генерале, че Вий и българскиятъ народъ не ще оставите грѣбоветъ на своитъ храбри, юнашки загинали синове въ чуждрѣщи. Ний напълно сме увѣрени, че и сега ще бъдемъ подкрѣпени въ борбата ни за пълното обединение на родната ни до устието на р. Дунавъ, къмъ общото ни отечество — България.

За жителитъ на с. Кавгаджи, Коджелашка околия

Прѣдатель: Иванъ Георгиевъ.

Секретаръ: Желю Петковъ.

ИЗЪ РОМЪНИЯ.

Букурещъ. »Лунина помѣства слѣдната бѣлка: Въ мемоара, който добруджанскитъ бѣлгавци съ врѣчили на правителството, слѣдъ като се описва положението, което имъ създаде мирния договоръ, изтъква се факта, че ромънитъ притежаватъ въ Добруджа повече отъ двѣ трети отъ земята и се прѣдпаватъ слѣднитъ искания: улеснение за добруджанци да се завършатъ по домоветъ си, изплащане на реквизициитъ, проверка на реквизициитъ, направени отъ окупационнитъ войски, обезщетение на пострадалитъ, улеснение на земледѣлцитъ, запазване правото на пенсия за чиновницитъ, запазване ромъското поданство за тѣзи, които врѣменно биха прѣшли чуждо поданство осигуряване правото на лицата съ свободнитъ професии въ Ромъния, които не ще могатъ да работятъ въ Добруджа, запазване правата на аптекаритъ и подпомагане на лишениитъ отъ срдства.

Правителството за да улесни избирането на генералъ Авереску въ Галацъ и на отмишденитъ на професоръ Стере, не имъ противопостави свои кандидати, обаче, на отмишденитъ на Карпъ, който, както се знае, се обяви рѣшително противъ династията, аграрнитъ и политическитъ реформи, правителството противопостави свои кандидатури. При тѣхъ условия не е изключено Карпъ да не влѣзе въ парламента.

Понеже съобщенията от Бърладъ отъ окупиранията територия отъ мѣчии, по причина на прѣкъсването на линията до Тыкум, също и на окръжитъ по линията Марапенци—Романъ, правителството възнамѣрява да открие парламента въ Янгъ, където е обещаността му, но това ще зависи отъ добрата воля на тамкашното население да даде нужната помощ.

Ромѣнското правителство въ съгласие съ германското военно управление е рѣшило да извади отъ циркулация повитъ ромѣнски банкноти издадени отъ банка генерала и пуснати отъ германцитѣ въ обращение.

ИЗЪ ЧУЖБИНА.

(В. Т. Агенция и радиотелеграма).

База за постигане миръ между Руски и Финландия.

Науенъ. Една радиотелеграма отъ болшевикското правителство съобщава на руския пълномощенъ министър въ Берлинъ Йофе, че германския пълномощенъ министър въ Москва графъ Мирбахъ предложилъ, като база за единъ руско-финландски миръ, раздѣлата на вѣрността Ино и на желѣзо-пътната станция Райвола, намиращи се на сѣверния край на залива Кроншерагъ, сѣрку една ивица земя отъ Мурманската областъ съ изходъ на море, подъ условие Ино и Райвола да не се укрѣпаватъ. Руското правителство приема това предложение. Получаването на едно пристанище на ледовития океанъ отъ Финландия ще сѣрѣчно обаче най-силно противопоставяне отъ страна на Англия.

Прѣдседателятъ на германския райстагъ починалъ.

Берлинъ. На 25 того, слѣдъ продължително болѣдуване, почина прѣдседателя на райстага Йоханесъ Кемпфъ въ 76 годишна възраст. Той бѣ първия прѣдседателъ изъ сѣрдата на партията на прогресиститѣ. При ръководенето на дебатитѣ, Кемпфъ проявяваше голяма обективностъ. Въ продължение на 30 години той ръководеше въ Берлинъ търговско-индустриалната банка.

Хроника

Имениниятъ день на Царя въ Бабадагъ. По случай тезоимениния день на Н. В. Царя, въ туващата църква бѣ отслуженъ благодарственъ молебенъ. Присѣстнуваха командующия армията, всички намиращи се въ града офицери и множество граждани.

Праздникътъ на просвѣтата въ Добруджа. Тая година 24 май е билъ навсѣждѣ въ Добруджа определятъ съ манифестации и хора. На много мѣста били дадени дѣтски забави. Почти на всѣждѣ сѣ взели живо участие въ празненствата и прѣдставителитѣ на германскитѣ военни власти.

Щедростъ Подпрѣдседателятъ на германския райстагъ г. Пааше е внесълъ 10,000 лева на фонда на „Сирацитѣ отъ войната“.

Българска църква въ Амадѣвъ. Благодарение съдѣйствието на кмета Димитър Стойновъ, аккадѣнци напослѣдъкъ сѣ построили нова църква, въ която вече се служи на роденъ езикъ.

Варненскитѣ ученици въ Добричъ. На 19 того група варненски ученици отъ I дѣвическа гимназия, подъ ръководството на директора си К. Малевъ, на връщане отъ Кривопаланка, се отбили въ гр. Добричъ, гдѣто прѣдставили оперетката „Самодивското изворче“ отъ Маестро Г. Атанасовъ. подъ диригентството на Д-ра по музиката К. Тодоровъ, М. Николовъ управителъ на хора и г-ца Василева, ръководителка на игритѣ и танца. Оперетката излъзла отлично изпълнена и направила силно впечатление на публиката. Младитѣ артисти били посрѣщани и изпратени много тържествено, всрѣдъ популярната пѣсень „О, Добруджански край“. Директорътъ Малевъ положилъ вѣнецъ отъ името на екскурзиантитѣ върху гробницата на героитѣ за свободата на Добруджа.

За плодетѣ. Министерството на земледѣлието о поканило агрономитѣ да дадатъ свѣдения за прѣдполагамата реколта на плодетѣ и да му съобщатъ за търговията съ тѣхъ.

Използуване работни рѣцѣ за земледѣлческия сезонъ. Министерството на землед. и държ имоти е издало мѣрки да се използва рационално трудътъ на всички земледѣлци, бѣжанци, пѣлници и войници за събиране на тѣзгодишната реколта. За цѣлата сѣ издадени наредби до администрациитѣ власти и военнитѣ агрономи.

† ИВАНЪ П. ИОНЧЕВЪ. Завчера въ Красно село, се е починалъ младия талантливъ поетъ Иванъ П. Иончевъ (споредъ желанието на покойния, той е билъ погребанъ въ с. Бояна—Софийска околия).

Нашитѣ съболезнования къмъ опечаленото сѣмейство.

Малейна. На 27 того се е починалъ на 60 год. възраст въ София видния добришки гражданинъ Кирчо Петровъ. Покойника бѣше току що освободенъ отъ Молдова, гдѣто прѣкара цѣла и половина година въ лагеритѣ за цивилнитѣ интернирани, при най-мзерно третиране.

Нашитѣ съболезнования къмъ дълбоко опечаленото сѣмейство.

Балчикски Околийски Районенъ Комитетъ за стопан. грижи и обществ. прѣдвидливостъ

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 1740.

гр. Балчикъ, 21 май 1918 год.

Балчикския Окол. Районенъ Комитетъ обявява, че на 15 юний 1918 год., часа въ 3 слѣдъ обѣдъ въ канцелариата на комитета въ гр. Балчикъ, 1-и участъкъ, ще се произведе публиченъ търгъ съ тайно наддаване на закупчикъ агнешкитѣ кожи, които се получаватъ слѣдъ Георгиевъ день отъ закланитѣ за нуждитѣ на градското население агнета въ гр. Балчикъ и Каварна.

Комитѣ възлизатъ на около 6500, отъ които 4000 въ Галчикъ и 2500 въ Каварна. Цѣлото прѣдприятие възлиза на около 40 хиляди лева, а искания залогъ залогъ за правоучастуване въ търга е 2 хиляди лева. Залогъ се внася въ В. Н. Банка или на каснера на Балчикския окол. район. комитетъ.

Търга влиза въ сила слѣдъ одобренieto му отъ по висшата инстанция.

за Прѣдседателъ Свещ. Н. Атанасовъ
Секретаръ И. Къневъ

Умоляватъ се г.г. абонатитѣ на в. „Добруджа“ при подновяване на абонамента и промѣна на адреситѣ си, НЕПРѢВЪМНО да съобщаватъ и въ етикетчето, на което сѣ напечатани адреситѣ нѣ.

Отъ Администрацията.

МАРТИРОЛОГЪ НА ИЗВИТИТѢ И ЗАГИНАЛИТѢ ВЪ МОЛДОВА ОТВЛЪЧЕНИ ДОБРУДЖАНЦИ

12.

№ по редъ	Име и прѣзвие на загиналия	Отъ гдѣ е родомъ	Околия	Възраст	Сѣмейно положение	Колко деца има	Занятие	На коя дата презъ 1916 г. е билъ отвлъченъ	Гдѣ е загиналъ
384	Минчо Стойковъ	с. Пчеларово	Добричка	78	жененъ	3	земледѣлецъ	6/IX	с. Рангелеци
385	Мито Колевъ	"	"	70	не жененъ	—	"	"	"
386	Ангелъ Станевъ	"	"	76	жененъ	5	"	"	"
387	Илия Петковъ	"	"	55	"	5	"	9	"
388	Тиню Дехевъ	"	"	40	"	6	"	6	"
389	Илия Тодоровъ	"	"	22	не	—	"	"	"
390	Стойко Кудевъ	"	"	48	жененъ	3	"	"	"
391	Кольо Статевъ	"	"	50	"	7	"	"	"
392	Господинъ Русевъ	"	"	18	не	—	"	"	"
393	Димитъръ Петровъ	"	"	50	жененъ	8	земледѣл.	14	"
394	Вѣлчанъ Петровъ	"	"	48	"	2	"	"	"
395	Митѣ Русевъ	"	"	22	не	—	"	"	"
396	Тодоръ Христовъ	"	"	18	"	—	"	"	"
397	Славко Русевъ	"	"	40	жененъ	4	"	"	"
398	Костадинъ Русевъ	"	"	50	"	6	"	"	"
399	Юрданъ Костадиновъ	"	"	20	не	—	"	20/VIII	"
400	Цаню Галевъ	"	"	45	жененъ	7	"	"	"
401	Руси Ивановъ	"	"	40	"	5	"	"	"
402	Стоянъ К. Ивановъ	"	"	40	"	5	"	"	"
403	Димо Ст. Гунчевъ	"	"	30	"	2	"	"	"
404	Димо Петковъ	"	"	72	"	6	"	"	"
405	Маринчо Георгиевъ	"	"	60	"	7	"	"	"
406	Никола Петровъ	"	"	58	"	8	"	"	Рангелец. Вод.
407	Паско Николовъ	"	"	70	"	5	"	"	с. Трифещи
408	Митю Христовъ	"	"	25	не	—	"	"	Галацъ
409	Иванъ Х. Костадиновъ	"	"	35	жененъ	1	"	"	Елешени
410	Тодоръ Петровъ	"	"	45	"	6	"	"	Винюлари
411	Петко Минчевъ	"	"	32	"	3	"	"	"
412	Славко Георгиевъ	"	"	55	"	8	"	"	с. Винюлари
413	Ангелъ Димитровъ	"	"	50	"	—	"	"	Галацъ
414	Добри Махалевъ	"	"	40	"	3	"	"	с. Рангелеци

(слѣдва).